

Slovo úvodem

Chronické rány jsou jistě diagnózy, které takto postiženým výrazně zhoršují životní komfort a často omezují plné zařazení jejich nositelů do společnosti. Do konce devadesátých let minulého století byla u nás léčba chronických ran na okraji zájmu většiny zdravotníků. Vědecké metody, výzkum v této oblasti téměř neexistovaly, publikací bylo pramálo. Nebylo moc typů materiálů, převážně se aplikovala dle zkušenosti lékaře gáza s určitým externem. Převazy si dělal většinou pacient sám za občasných kontrol u zdravotníka, a tak i řada původně akutních ran zvyšovala počty ran chronických. Ke změně začalo docházet s příchodem nových krycích materiálů na náš trh. S nimi totiž k nám začaly pronikat i nové vědecké poznatky, s kterými jsme se dostávali až do oblasti buněčných a mezibuněčných pochodů, tkáňových působků atd., které ovlivňují léčbu chronické rány. Nových postupů v lokální terapii se velmi rychle ujaly zdravotní sestry a menší měrou lékaři. Protože chronická rána se nedá jen tak vyléčit pouze lokální terapií, začali se, po seznámení s pozitivními zkušenostmi a s terapeutickými materiály, do léčby zapojovat více a více lékaři, a to zejména mladí. Jejich příchod v rámci komplexních medicínských znalostí umožňuje zvýšit množství vyléčených nemocných. Začaly stoupat počty publikací, přednášek, roste i výzkumná činnost. Výraznou roli v léčbě chronických ran sehrála a sehrává v edukaci Česká společnost pro léčbu rány (ČSLR), která je určena jak pro lékaře, tak sestry ze všech oborů, ve kterých se můžeme s chronickou ránou setkat. Že zájem o tuto problematiku dále roste, svědčí stále větší účast na největší republikové akci této společnosti – celostátním kongresu na téma mezioborová spolupráce při léčbě chronických ran. Letos bylo přítomno přes tisíc účastníků ze šesti zemí Evropy a Ameriky. Bohužel ne všichni, kteří se věnují léčbě chronických ran, sledují moderní trendy, a tak dochází k výrazné divergenci mezi zařízeními, jednotlivými ambulancemi, terénními službami, zdravotníky, kteří pracují dle nových poznatků na jedné straně a na druhé straně jsou organizace, ambulance a zdravotníci, kteří léčí stejně jako před řadou let. Je to jistě v neprospěch pacienta a časem vyvstane problém i u postupů „non lege artis“. V supplementu, které držíte, jsou fundovaně zpracovány přehledové články týkající se diabetické nohy, ale i infekce v ráně a dekubitů. Aby došlo k dalšímu většímu rozšíření léčby chronických ran a přitom sjednocení základních postupů dle nových poznatků, je potřeba připravit základní standardy. To je téma dalšího vysvětlujícího článku. Přeji všem, kteří se chtějí posunout mezi moderní pracoviště a mezi ty, co se chtějí vzdělávat v léčbě chronických ran, aby jim toto supplementum pomohlo rozšířit obzor.

MUDr. Ivo Bureš

MUDr. Ivo Bureš

Geriatrické centrum Pardubické krajské nemocnice, a. s.

člen předsednictva České společnosti pro léčbu rány

Kyjevská 44, 532 03 Pardubice

ivo.bures@nemocnice-pardubice.cz
